

Lovforslag nr. L 185. Fremsat den 18. februar 1998 af erhvervsministeren (Jan Trøjborg)

Forslag

til

Lov om Rådets forordning (EF) om beskyttelse mod eksterritorial lovgivning vedtaget af et tredjeland.

§ 1. Denne lov supplerer Rådets forordning (EF) nr. 2271/96 af 22. november 1996¹⁾ om beskyttelse mod virkningerne af den eksterritoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland, og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf, der er anført i bilaget til forordningen.

§ 2. Med mindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt fortier oplysninger, eller afgiver vildledende eller urigtige oplysninger, eller som handler i strid med de bestemmelser, der er fastsat i artikel 2 og artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 2271/96.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 3. Erhvervsfremme Styrelsen er kompetent national myndighed i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 2271/96.

§ 4. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

§ 5. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

¹⁾ De Europæiske Fællesskabs Tidende nr. L 309, 29.11.1996 (Celex 396R2271).

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelig bemærkning

1. Indledning

Rådet vedtog den 22. november 1996 en forordning om beskyttelse mod virkninger af tredjelands eksteritoriale lovgivning. Ifølge artikel 9 i forordningen skal medlemsstaterne fastsætte de sanktioner, der skal pålægges i tilfælde af overtrædelse af relevante bestemmelser i forordningen. Den foreslåede lov skal således supplere forordningens bestemmelser med de nødvendige nationale straf- og sanktionsbestemmelser.

Endvidere forudsætter forordningen, at der er en kompetent national myndighed, der kan varetage administrationen af de opgaver, der nævnes i artikel 2 i forordningen. Det gælder bl.a. håndteringen af den information, som medlemsstaternes borgere og/eller virksomheder har pligt til at forelægge enten EU-kommissionen direkte eller via en kompetent national myndighed. Den foreslåede lov har derfor ligeledes til formål at udpege Erhvervsfremme Styrelsen som den kompetente danske myndighed.

Formålet med Rådets forordning er at neutralisere den eksteritoriale virkning af USA's sanktionslovgivning over for Cuba samt Iran og Libyen. Sanktionslovene sanktionerer handel med og investeringer i tidligere amerikansk eksproprieret ejendom på Cuba, og investeringer i Irans og Libyens olieindustri. Sanktionslovgivningen omfatter både amerikanske virksomheder og personer samt personer og virksomheder, der ikke er hjemmehørende i USA. Lovene har således eksteritorial virkning, hvilket strider mod folkeretten.

Rådet har med forordning (EF) nr. 2271/96 vedtaget en række foranstaltninger til at imødegå USA's eksteritoriale lovgivning, jf. nærmere under afsnit 2.

Forordningen tillægger EU-Kommissionen den centrale kontrol- og tilsynsbeføjelse, f.eks. i form af indhentelse af oplysninger, videregivelse af information, rapportering samt medvirken ved afgørelser om, hvorvidt der skal ske efterlevelse af de pågældende sanktionslove. Medlemsstaternes rolle består i gennemførelse af nationale straffebestemmelser og ud-

vælgelse af den nationale myndighed til håndtering af informationsudveksling om virksomheder eller personer, der berøres af sanktionslovgivningen.

2. Lovforslagets indhold

I henhold til forordningens artikel 9 skal medlemsstaterne fastsætte de sanktioner, der skal pålægges i tilfælde af overtrædelse af relevante bestemmelser i forordningen. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og afskrækkende.

Rådsforordningen indeholder fire særskilte instrumenter til at modvirke den eksteritoriale virkning af USA's lovgivning:

1. I henhold til artikel 2 har personer, som omhandlet i artikel 11, pligt til at underrette EU-Kommissionen, i det omfang den pågældende persons økonomiske og/eller finansielle interesser berøres af USA's sanktionslove. Oplysningerne gives enten direkte til EU-Kommissionen eller via medlemsstaternes kompetente myndigheder.
2. I henhold til artikel 4 må domme eller beslutninger, der træffes af domstole eller myndigheder udenfor Fællesskabet, og som baserer sig på de i forordningen nævnte sanktionslove, ikke anerkendes eller håndhæves.
3. I henhold til artikel 5 er der forbud mod at efterleve bestemmelser eller påbud, der følger af sanktionslovene, medmindre en sådan ikke-efterlevelse vil være til væsentlig skade for den pågældende person.
4. I henhold til artikel 6 har de personer, som er omhandlet i artikel 11, og som berøres af sanktionslovgivningen, ret til generhvervelse af erstatninger, som de måtte blive pålagt ved amerikanske domstole ved eventuelle retssager. Bestemmelsen er primært relevant i forhold til sanktionslovgivningen overfor Cuba. Det betyder i praksis, at europæiske virksomheder eller personer, der er blevet pålagt at betale erstatning til en amerikanske virksomhed i henhold til sanktionslovgivningen, må søge erstatningsbeløbet generhvervet i den pågældende amerikanske virksomheds eller persons ak-

tiver indenfor EU - f.eks. i form af et sagsanlæg mod et amerikansk datterselskab indenfor EU.

En række af de artikler, der er nævnt i forordningen er ikke relevante i relation til gennemførelsen af nationale straffebestemmelser. Enten fordi de savner adressat, eller fordi de henvender sig til Rådet, EU-Kommissionen, medlemsstaterne, en udvalgskomite, eller fordi der er tale om bestemmelser, der har civilretlig karakter. De relevante bestemmelser, der skal sanktioneres er primært artikel 2, der vedrører pligt for medlemsstaternes borgere og virksomheder til at informere EU-Kommissionen og/eller den kompetente nationale myndighed samt artikel 5, hvorefter medlemsstaternes borgere eller virksomheder ikke må efterleve retsafgørelser baseret på de amerikanske sanktionslove. Dette stemmer ligeledes overens med EU-Kommissionens holdning i forbindelse med vedtagelse af forordningen.

3. Administrative og statsfinansielle konsekvenser

Lovforslaget vil indebære et mindre ressourcetræk i Erhvervsfremme Styrelsen til håndtering af den informationsudveksling, der skal finde sted mellem de berørte personer og virksomheder, Erhvervsfremme Styrelsen og EU-Kommissionen. Det er ikke muligt at angive den eksakte merudgift, da det vil bero på omfanget af information. Hertil kommer eventuelle omkostninger i forbindelse med domstolenes og andre myndigheders behandling af overtrædelser af de sanktionerede bestemmelser. Umiddelbart vurderes de administrative og statsfinansielle konsekvenser at være minimale, og vil således i første omgang kunne finansieres indenfor Erhvervsministeriets rammer.

4. Erhvervsøkonomiske og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vil ikke få erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser.

5. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget gennemføres de nationale straffebestemmelser, der supplerer forordningens bestemmelser. Forordningens artikel 9 foreskriver, at medlemsstaterne skal fastsætte nationale straffebestemmelser for overtrædelse af relevante bestemmelser i forordningen. I »Lov om anvendelsen af visse af De Europæiske Fællesskabers retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande« kan ministeren fastsætte bestemmelser, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af visse af EF's forordninger, bl.a. forordnin-

ger med hjemmel i TEU art. 113. Retsgrundlaget i Rådets forordning (EF) nr. 2271/96 er TEU artikel 73 c, artikel 113 og artikel 235. Den givne bemyndigelse er derfor ikke tilstrækkelig, idet »Lov om anvendelsen af visse af De Europæiske Fællesskabers retsakter om ind- og udførsel« ikke omfatter retsakter baseret på TEU art. 73 c eller art. 235. Den danske implementering af forordningen tilsiger således enten en ændring af ovennævnte lov, der udvider anvendelsesområdet eller et selvstændigt lovforslag.

Regeringen har fundet det mest hensigtsmæssigt at udarbejde et selvstændigt lovforslag. Det skyldes, at man ikke ønsker at udvide anvendelsesområdet i den nævnte administrationslov til også at omfatte TEU art. 235. Bestemmelsen giver Rådet kompetence i de situationer, hvor der ikke i traktaten er fornøden hjemmel, men hvor det viser sig nødvendigt at agere fra EU's siden for at realisere EU's overordnede mål.

Endvidere arbejder EU og USA på en forhandlingsløsning, der kan føre til en ophævelse af de amerikanske sanktionslove og dermed Rådets forordning. En selvstændig lov vil i dette tilfælde forholdsvis enkelt kunne ophæves, såfremt Rådets forordning skulle bortfalde.

6. Høring

Lovforslaget har været sendt i høring hos Dansk Industri, Handeskammeret, Håndværksrådet, Dansk Handel og Service, LO, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Danmarks Rederiforening, Statsministeriet, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Økonomiministeriet og Finansministeriet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Rådet vedtog den 22. november 1996 en antiboykot-forordning om beskyttelse mod virkningerne af USA's sanktionslovgivning. Forordningen trådte i kraft den 29. november 1996 ved offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende.¹⁾

Til § 2

I henhold til Forordningens artikel 9 skal medlemsstaterne fastsætte de sanktioner, der skal pålægges i tilfælde af overtrædelse af relevante bestemmelser i denne forordning. De relevante bestemmelser, der skal sanktioneres, er primært artikel 2 og artikel 5. Ifølge artikel 2 skal de personer eller virksomheder, hvis økonomiske og/eller finansielle interesser direkte

¹⁾ De Europæiske Fællesskabs Tidende nr. L 309/1 af 29. november 1996

eller indirekte berøres af de i forordningen anførte sanktionslove, underrette EU-Kommissionen herom indenfor en nærmere angiven frist. Artikel 5 foreskriver, at personer, der er omhandlet af artikel 11, ikke må efterleve - hverken aktivt eller ved forsætlig forsømmelse - bestemmelser eller forbud, herunder domstolsafgørelser, der baserer sig på de i forordningen omhandlede sanktionslove.

Personer kan dog bemyndiges til i overensstemmelse med procedurerne i forordningens artikel 7 og 8 helt eller delvis at efterleve sådanne bestemmelser mv., dersom undladelse heraf ville være til væsentlig skade for deres egne eller Fællesskabets interesser.

Det betyder, at danske personer og virksomheder, der fortier oplysninger eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til EU-Kommissionen eller den nationale myndighed skal kunne ifalde strafansvar. Det samme gælder de personer og virksomheder, der ikke overholder forbudet mod at efterleve eventuelle bestemmelser og afgørelser, der baserer sig på de i bilaget anførte sanktionslove, medmindre det kan godtgøres, at ikke-efterlevelse vil være til væsentlig skade for deres egne eller Fællesskabets interesser.

Ifølge artikel 9 i forordningen skal sanktionerne være effektive, forholdsmæssige og afskrækkende. Det er bevidst og groft uagtsomme forhold der kan straffes. Der findes ikke holdepunkter for at antage at formålet med artikel 9 også har været at straffe for simpel uagtsomhed. Ved simpel uagtsomhed ifaldes derfor ikke ansvar. Strafansvaret omfatter ikke artikel 2, tredje stykke. For så vidt angår artikel 5, andet stykke, omfatter strafansvaret alene fortieelse eller afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger i forbindelse med en eventuel bevisførelse for, at ikke-efterlevelse vil være til væsentlig skade for de berørte virksomheder eller personer.

Med henvisning til straffebestemmelser i særlovgivningen generelt, herunder især »Lov om anvendelsen af visse af De Europæiske Fællesskabers retsakter

om økonomiske forbindelser til tredjelande« § 2 samt de strafferammer, der er eller forventes fastsat i de øvrige medlemsstater, anses bødestraf, med mindre højere straf er forskyldt efter straffelovens bestemmelser, for at være en effektiv, forholdsmæssig og afskrækkende sanktionsform.

Det er domstolene, der fastsætter bødens størrelse, og det vil derfor bero på domstolenes praksis. Ved udmåling af bødestørrelsen vil der bl.a. skulle tages hensyn til overtrædelsens grovhed, herunder omfanget af de økonomiske og/eller finansielle interesser, der er involveret i forbindelse med overtrædelse af forordningen, den økonomiske fordel, som måtte være opnået ved lovovertrædelsen, den pågældendes betalingssevne o.l.

Forordningen omfatter også juridiske personer, hvorfor de ligeledes skal kunne ifalde strafansvar.

Til § 3

Forordningens artikel 2, tredje stykke, foreskriver, at oplysninger kan forelægges EU-Kommissionen direkte eller via medlemsstaternes kompetente myndigheder. Endvidere har EU-Kommissionen pligt til at underrette de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den person, der har meddelt oplysningerne har bopæl eller er registreret. Forordningen forudsætter således, at medlemsstaterne har udpeget den kompetente myndighed.

Det foreslås, at Erhvervsfremme Styrelsen, der har ansvaret for gennemførelsen af den nationale lovgivning og den administration, der måtte komme, udpeges som den kompetente danske myndighed.

Til § 4

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Der vil ikke være behov for overgangsbestemmelser.

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2271/96

af 22. november 1996

om beskyttelse mod virkningerne af den ekstraterritoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 73 C, 113 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet har som mål bl. a. at bidrage til en harmonisk udvikling af verdenshandelen og gradvis afskaffelse af restriktioner for international handel;

Fællesskabet bestræber sig på i videst muligt omfang at opfylde målsætningen om fri bevægelighed for kapital mellem medlemsstaterne og tredjelande, herunder fjernelse af alle restriktioner for direkte investeringer — inklusive investeringer i fast ejendom — etablering, levering af finansielle tjenesteydelser eller værdipapirers optagelse til notering på kapitalmarkeder;

et tredjeland har vedtaget en række love, bekendtgørelser og andre retsakter, som har til formål at regulere virksomhed, der udøves af fysiske og juridiske personer, der hører under medlemsstaternes jurisdiktion;

ved deres ekstraterritoriale anvendelse krænker sådanne love, bekendtgørelser og andre retsakter international ret og hindrer opfyldelsen af ovennævnte målsætninger;

sådanne love, herunder bekendtgørelser og andre retsakter, samt foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en

følge heraf, påvirker eller vil kunne påvirke det etablerede retssystem og være til skade for Fællesskabets interesser og for fysiske og juridiske personers interesser i forbindelse med udøvelsen af deres rettigheder i henhold til traktaten;

under disse ekstraordinære omstændigheder er det nødvendigt at gribe ind på fællesskabsplan for at beskytte det etablerede retssystem samt Fællesskabets og ovennævnte fysiske og juridiske personers interesser, navnlig ved at fjerne, neutralisere, spærre for eller på anden måde imødegå virkningerne af den pågældende tredjelandslvgivning;

at der kan fremsættes anmodning om meddelelse af oplysninger i henhold til denne forordning, udelukker ikke, at en medlemsstat kan anmode om, at oplysninger af samme art meddeles til myndighederne i den pågældende stat;

Rådet har vedtaget fælles aktion 96/668/FUSP af 22. november 1996 ⁽²⁾ for at sikre, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at beskytte de personer, hvis interesser berøres af ovennævnte love eller foranstaltninger baseret herpå, for så vidt disse interesser ikke varetages af denne forordning;

ved gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen bistås af et udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne;

de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, er nødvendige for at opfylde målsætninger i traktaten;

for vedtagelsen af visse bestemmelser i denne forordning er der ikke anden hjemmel end traktatens artikel 235 —

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 25. 10. 1996 (EFT nr. C 347 af 18. 11. 1996).

⁽²⁾ Se side 7 i denne Tidende.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning yder beskyttelse mod og imodgår virkningerne af den ekstraterritoriale anvendelse af de love, der er anført i bilaget, herunder bekendtgørelser og andre retsakter, og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf, hvis anvendelsen berører de i artikel 11 omhandlede persons interesser, når de pågældende beskæftiger sig med international handel og/eller overførsel af kapital samt forretningsmæssige aktiviteter i forbindelse hermed mellem Fællesskabet og tredjelande.

Rådet kan i medfør af de relevante bestemmelser i traktaten og uanset artikel 7, litra c), indføre eller slette love i bilaget.

Artikel 2

Hvis en i artikel 11 omhandlet persons økonomiske og/eller finansielle interesser berøres direkte eller indirekte af de love eller foranstaltninger, som er omhandlet i bilaget, eller af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf, skal den pågældende person underrette Kommissionen herom inden 30 dage efter den dato, hvor han fik kendskab til sådanne oplysninger. Dersom en juridisk persons interesser er berørt, påhviler denne pligt bestyrelsesmedlemmer, direktionen og andre personer med ledelsesansvar⁽¹⁾.

Efter anmodning fra Kommissionen meddeler den pågældende alle relevante oplysninger af betydning for denne forordning i overensstemmelse med Kommissionens anmodning, inden 30 dage fra den dato hvor anmodningen blev fremsat.

Alle oplysninger forelægges Kommissionen enten direkte eller gennem medlemsstaternes kompetente myndigheder. Hvis oplysningerne forelægges direkte for Kommission, underretter denne omgående de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den person, der har meddelt oplysningerne, har bopæl eller er registreret.

Artikel 3

Enhver oplysning, der meddeles i henhold til artikel 2, må kun anvendes til det formål, hvortil den er meddelt.

Oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige, eller som er meddelt fortroligt, er omfattet af tjenstlig tavshedspligt. Kommissionen må ikke videregive sådanne oplysninger uden udtrykkelig tilladelse hertil fra den person, der har meddelt dem.

⁽¹⁾ Oplysninger indgives til følgende adresse: Europa-Kommissionen, Generaldirektorat 1, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel (fax: (32-2) 295 65 05).

Det er dog tilladt at videregive sådanne oplysninger, for så vidt Kommissionen er forpligtet eller bemyndiget hertil, navnlig i forbindelse med retssager. Ved en sådan videregivelse skal der tages hensyn til den pågældende persons retmæssige interesse i, at hans forretningshemmeligheder ikke videregives.

Denne artikel udelukker ikke, at Kommissionen videregiver generelle oplysninger. Videregivelse af oplysninger er ikke tilladt, hvis dette er uforeneligt med det oprindelige formål med disse oplysninger.

Ved brud på tavshedspligten har den person, der har meddelt de pågældende oplysninger, ret til alt efter omstændighederne at få dem slettet eller berigtiget eller til, at det sikres den pågældende person, at der vil blive set bort fra de videregivne oplysninger.

Artikel 4

Ingen retsafgørelse eller administrativ afgørelse, der træffes af henholdsvis en domstol eller en administrativ myndighed uden for Fællesskabet, og som direkte eller indirekte giver de love, der er omhandlet i bilaget eller foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf, virkning, må på nogen måde anerkendes eller håndhæves.

Artikel 5

Ingen person, der er omhandlet i artikel 11 skal, hverken direkte eller via en filial eller en anden mellemmand, aktivt eller ved forsætlig forsømmelse efterleve bestemmelser eller forbud, herunder udenlandske domstoles anmodninger, som direkte eller indirekte er baseret på eller er en følge af de love, der er omhandlet i bilaget eller af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf.

Personer kan dog bemyndiges til i overensstemmelse med procedurerne i artikel 7 og 8 helt eller delvis at efterleve sådanne bestemmelser mv., dersom undladelse heraf ville være til væsentlig skade for deres egne eller Fællesskabets interesser. Kriterierne for anvendelse af denne bestemmelse fastsættes efter proceduren i artikel 8. Når der er tilstrækkeligt bevis for at ikke-efterlevelse ville være til væsentlig skade for en fysisk eller juridisk person, skal Kommissionen hurtigst muligt forelægge det i artikel 8 nævnte udvalg et udkast til passende foranstaltninger i henhold til forordningen.

Artikel 6

Enhver person, der er omhandlet i artikel 11, og som udfører en aktivitet, der omhandlet i artikel 1, er berettiget til generhvervelse af erstatninger, herunder sagsomkostninger, som er pålagt denne person ved anvendelsen af de love, der er omhandlet i bilaget eller af foranstaltninger som er baseret herpå eller er resultat heraf.

En sådan generhvervelse kan opnås hos den fysiske eller juridiske person eller enhver anden enhed, som var årsag til erstatningen, eller hos enhver befuldmægtiget eller mellemmand.

Bruxelles-konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, finder anvendelse på søgsmål og domme i henhold til denne artikel. Generhvervelse kan søges på grundlag af bestemmelserne i afdeling 2-6 i afsnit II til nævnte konvention, samt i overensstemmelse med dens artikel 57, stk. 3, ved søgsmål for domstolene i enhver medlemsstat, hvor den fysiske eller juridiske person, enhed, befuldmægtigede eller mellemmand besidder aktiver.

Uden at det berører anvendelsen af andre disponible midler og i overensstemmelse med gældende ret, kan generhvervelse ske i form af beslaglæggelse og salg af aktiver, der besiddes i Fællesskabet af de pågældende personer, enheder, befuldmægtigede eller mellemmand, herunder andele i en juridisk person, der er registreret i Fællesskabet.

Artikel 7

Til gennemførelse af denne forordning skal Kommissionen:

- a) straks underrette Europa-Parlamentet og Rådet udførligt om virkningerne af sådanne love, bekendtgørelser og andre retsakter eller deraf følgende foranstaltninger, som er omhandlet i artikel 1, på grundlag af de oplysninger, der indhentes i medfør af denne forordning, og regelmæssigt offentliggøre en fuldstændig beretning herom
- b) udstede bemyndigelser i henhold til artikel 5, og når den fastsætter fristen for udvalgets afgivelse af udtalelse, skal den fuldt ud tage hensyn til den frist, som skal overholdes af personer, der skal omfattes af en bemyndigelse
- c) hvor det er relevant tilføje eller slette henvisninger til bekendtgørelser eller andre retsakter, der er afledt af de love, som er anført i bilaget, og som er omfattet af denne forordning
- d) i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggøre en meddelelse om, hvilke afgørelser artikel 4 og 6 finder anvendelse på
- e) i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggøre navn og adresse på de i artikel 2 omhandlede kompetente myndigheder i medlemsstaterne.

Artikel 8

Med henblik på gennemførelsen af artikel 7, litra b) og c), bistår Kommissionen af et udvalg sammensat af

repræsentanter for medlemsstaterne og med Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger et udkast for udvalget til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om udkastet inden for en frist, som formanden fastsætter, alt efter hvor hastende sagen er. Udtalelsen vedtages med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for så vidt angår de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag fra Kommissionen. De stemmer, der afgives af medlemsstaternes repræsentanter i udvalget tildeles den vægt, som er fastsat i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på to uger regnet fra forslaget forelæggelse for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 9

Hver medlemsstat fastsætter de sanktioner, der skal pålægges i tilfælde af overtrædelse af relevante bestemmelser i denne forordning. Sådanne sanktioner skal være effektive, forholdsmæssige og afskrækkende.

Artikel 10

Kommissionen og medlemsstaterne underretter hinanden om de foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, og meddeler alle andre relevante oplysninger i tilknytning til denne forordning.

Artikel 11

Denne forordning finder anvendelse på:

- 1) fysiske personer, der har bopæl i Fællesskabet⁽¹⁾ og er statsborgere i en medlemsstat

(1) I denne forordning forstås ved »der har bopæl i Fællesskabet«: være retligt etableret i Fællesskabet i en periode på mindst seks måneder inden for tolv måneders perioden umiddelbart forud for den dato, hvor en forpligtelse opstår, eller en rettighed udøves i henhold til denne forordning.

Bilag til f. t. l. om Rådets forordning (EF) vedr. tredjelænd

- 2) juridiske personer, der er registreret i Fællesskabet
tojer eller på skibe, der henhører under en medlemsstats jurisdiktion eller er under dennes kontrol, når disse personer handler i erhvervmæssigt øjemed.
- 3) fysiske eller juridiske personer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4055/86 ⁽¹⁾
- 4) andre fysiske personer, der har bopæl i Fællesskabet, medmindre de befinder sig i det land, hvor de er statsborgere
- 5) alle andre fysiske personer inden for Fællesskabet, herunder dets søterritorium og luftrum, samt i luftfar-

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft på datoen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. november 1996.

På Rådets vegne

S. BARRETT

Formand

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 af 22. december 1986 om anvendelse af principper om fri udveksling af tjenesteydelser på søtransportområdet (EFT nr. L 378 af 31. 12. 1986, s. 1). Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3573/90 (EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 16).

BILAG I

LOVE, BEKENDTGØRELSER OG ANDRE RETSAKTER ⁽¹⁾

jf. artikel 1

LAND: AMRIKAS FORENEDE STATER

LOVE

1. «National Defense Authorization Act for Fiscal Year 1993», Title XVII —, Cuban Democracy Act of 1992, section 1704 og 1706

Obligatorisk overholdelse:

Kravene er nedfældet i afsnit I i «Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act of 1996», se nedenfor.

Eventuelle skadelige virkninger for EU-interesser:

Eventuelt erstatningsansvar er nu medtaget i «Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act of 1996», se nedenfor.

2. «Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act of 1996»

Afsnit I

Obligatorisk overholdelse:

Overholdelse af USA's økonomiske og finansielle Cuba-blokade indebærer bl. a., at der ikke til USA må eksporteres varer eller tjenesteydelser af cubansk oprindelse eller indeholdende materialer eller varer med oprindelse i Cuba, hverken direkte eller via tredjelande, at der ikke må handles med varer, der er eller har været placeret i eller transporteret fra eller gennem Cuba, at der ikke til USA må reeksporteres sukker med oprindelse i Cuba uden anmeldelse fra eksportørens kompetente nationale myndighed, eller at der ikke til USA må importeres sukkerprodukter uden sikkerhed for, at disse produkter ikke er cubanske, samt indefrysning af cubanske aktiver og finansielle transaktioner med Cuba.

Eventuelle skadelige virkninger for EU-interesser:

Forbud mod at laste eller losse fragt fra et fartøj overalt i USA eller at anløbe en USA-havn; forbud mod at importere varer eller tjenesteydelser med oprindelse i Cuba eller til Cuba at importere varer eller tjenesteydelser med oprindelse i USA, spærring af finansielle transaktioner med Cuba.

Afsnit III og IV:

Obligatorisk overholdelse:

Standse «handel» med ejendom, der tidligere tilhørte amerikanere (herunder cubanere, der har fået amerikansk statsborgerskab), og som det cubanske regime har eksproprieret. (Handel omfatter: anvendelse, salg, overførsel, kontrol, forvaltning og andre aktiviteter til en persons fordel).

Eventuelle skadelige virkninger for EU-interesser:

Retssager i USA, der bygger på erstatningsansvar, der allerede er gjort gældende, imod EU-borgere eller -virksomheder, der er involveret i denne handel, hvilket kan medføre retsafgørelser om betaling af (flerdobbelte) kompensation til USA-partnen. Forbud mod indrejse i USA for personer, der er involveret i denne handel, herunder disses ægtefæller, mindreårige børn eller befuldmægtigede.

⁽¹⁾ Yderligere oplysninger med hensyn til ovennævnte love og bekendtgørelser kan fås fra Europa-Kommissionen, Generaldirektorat I.E.3, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel (fax: (32-2) 295 65 05).

3. "Iran and Libya Sanctions Act of 1996"

Obligatorisk overholdelse:

Der må i Iran eller Libyen i en periode på tolv måneder ikke investeres større beløb end 40 mio. US\$, der direkte og afgørende bidrager til at forbedre Irans eller Libyens evne til at udvikle deres olieforekomster (investeringer, der dækker indgåelse af kontrakter i forbindelse med denne udvikling, eller kaution for den, eller fordel heraf, eller køb af anparter heraf.)

N. B. Investeringer i henhold til kontrakter fra før 5. august 1996 er fritaget.

Overholdelse af embargo vedrørende Libyen indført ved De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 748 (1992) og 883 (1993) ⁽¹⁾.

Eventuelle skadelige virkninger for EU-interesser:

Foranstaltninger truffet af USA's præsident for at begrænse importen til USA eller offentlige indkøb til USA, forbud mod udnævnelse som dealer på det primære marked eller repository i forbindelse med amerikanske statsobligationer, forbud mod adgang til lån fra amerikanske finansieringsinstitutter, eksportrestriktioner pålagt af USA eller forbud mod bistand fra EXIM-Bank.

BEKENDTGØRELSE

1. CFR (Code of Federal Regulations) Ch. V (7-1-95 edition) Part 515 - Cuban Assets Control Regulations, subpart B (Prohibitions), E (Licenses, Authorizations and Statements of Licensing Policy) and G (Penalties).

Obligatorisk overholdelse:

Forbuddene er nedfældet i afsnit I i »Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act of 1996«, se ovenfor. Der kræves desuden licenser og/eller tilladelser med hensyn til økonomiske aktiviteter vedrørende Cuba.

Eventuelle skadelige virkninger for EU-interesser:

Bøder, konfiskation og fængsling i tilfælde af overtrædelse.

⁽¹⁾ Jf. Fællesskabets gennemførelse af disse resolutioner ved forordning (EF) nr. 3274/93 (EFT nr. L 295 af 30. 11. 1993, s. 1).

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

FÆLLES AKTION

af 22. november 1996

vedtaget af Rådet på grundlag af artikel J.3 og K.3 i traktaten om den Europæiske Union vedrørende foranstaltninger til beskyttelse mod virkningerne af den eksterritoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf

(96/668/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel J.3 og artikel K.3, stk. 2, litra b),

under henvisning til de overordnede retningslinjer, der blev fastlagt på Det Europæiske Råds møde i Firenze den 21. og 22. juni 1996, og

ud fra følgende betragtninger:

Et tredjeland har vedtaget en række love, bekendtgørelser og andre retsakter, som har til formål at regulere virksomhed, der udøves af fysiske og juridiske personer, der hører under medlemsstaternes jurisdiktion;

ved deres eksterritoriale anvendelse krænker sådanne love, bekendtgørelser og andre retsakter international ret;

sådanne love, herunder bekendtgørelser og andre retsakter, samt foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf, påvirker eller vil kunne påvirke det etablerede retssystem og være til skade for Den Europæiske Unions interesser og ovennævnte fysiske og juridiske personers interesser;

Rådet har vedtaget forordning (EF) nr. 2271/96⁽¹⁾ for at beskytte Fællesskabets interesser og fysiske og juridiske personers interesser i forbindelse med udøvelsen af deres rettigheder i medfør af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab;

under disse ekstraordinære omstændigheder bør medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ovennævnte fysiske og juridiske personers interesser beskyttes, i det omfang en sådan beskyttelse ikke ydes i henhold til forordning (EF) nr. 2271/96;

denne fælles aktion og forordning (EF) nr. 2271/96 udgør et integreret hele, der inddrager Fællesskabet og medlemsstaterne i overensstemmelse med deres specifikke beføjelser —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Hver medlemsstat træffer de foranstaltninger, den finder nødvendig, til beskyttelse af enhver person, der er omhandlet i artikel 11 i forordning (EF) nr. 2271/96, og hvis interesser berøres af den eksterritoriale anvendelse af love, herunder bekendtgørelser og andre retsakter, som er nævnt i bilaget til forordning (EF) nr. 2271/96, og foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf, i det omfang disse interesser ikke er beskyttet i henhold til nævnte forordning.

Artikel 2

Denne fælles aktion træder i kraft på datoen for vedtagelsen.

Artikel 3

Denne fælles aktion offentliggøres i EFT.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. november 1996.

På Rådets vegne

S. BARRETT

Formand

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

Skriftlig fremsættelse (18. februar 1998)

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Herved tillader jeg mig at fremsætte for Folketinget:

Forslag til lov om Rådets forordning (EF) om beskyttelse mod eksterritorial lovgivning vedtaget af et tredjeland.

(Lovforslag nr. L 185).

Med lovforslaget gennemføres de nationale straffebestemmelser, som medlemstaterne er forpligtet til ifølge Rådets forordning om beskyttelse mod eksterritorial lovgivning vedtaget af et tredjeland – den såkaldte Helms-Burton-lov.

Endvidere har lovforslaget til formål at udpege Erhvervsfremme Styrelsen som kompetent national myndighed til at varetage den administration, der måtte følge i kølvandet på forordningen. Det gælder bl.a. håndteringen af den information som danske borgere og virksomheder, der berøres af sanktionslovgivningen, har pligt til at forelægge Europakommissionen.

Rådet vedtog den 22. november 1996 en anti-boycot-forordning, der har til formål at neutra-

lisere den eksterritoriale virkning af USA's sanktionslovgivning over for Cuba samt Iran og Libyen. Forordningen bestemmer, at de domme og beslutninger, der ifølge de amerikanske sanktionslove rammer europæiske virksomheder eller personer, ikke vil blive anerkendt eller håndhævet. Endvidere fastsætter forordningen, at europæiske virksomheder eller personer, der vælger af efterleve en retsafgørelse baseret på de amerikanske sanktionslove vil kunne blive straffet for det.

Ifølge lovforslaget vil danske virksomheder og borgere, der fortier oplysninger eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til EU-kommissionen eller nationale myndigheder kunne straffes med bøde. Det samme gælder danske virksomheder og borgere, der ikke overholder forbudet i Rådets forordning mod at efterleve de amerikanske sanktionslove.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.